

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Puellæ quædam Iudæa Deiparæ auxilio ad Christi fidem conuertitur nu.
29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Virg. Dei-
para de-
fundit.

culpa repentino morbo extinguitur. Nutrix
haud ignara quantum mali à pueri parte præ-
ferocis ingenij homine immineret, protinus
occulta fuga Lauretum properat. Pater, vt fi-
lium exanimem conspexit, dolore simul, itaq;
furens nutricem querit ad necem, cum ea non
compareret, eius aritum vulneribus confossum
pro mortuo reliquit, & armatus Lauretum ad-
uolat, vt nutricem, vel in ipsa sacra cella tru-
cidaret: verum homini fruente hæc subijt co-
gitatio si sacrosanctum limen intraret futurû,
vt emollito pectore viciscendi curam omitte-
ret. Quare lymphato similis alio versus om-
nes templi angulos frustra perlustrare cœpit.
(Illa enim expiatis paulo ante per confessio-
nem maculis in sacra cella Deiparæ implora-
bat fidem,) sed dum, ante Annunciatae aram
sub fenestra, qua Gabriel Archangelus intrasse
fetur conspectus forte per fenestram lumina-
bus, quæ pluitima ante B. Virginem colluce-
bant, subita religione tactus genua submittit
mira dictu res. Homo ferus, ac ferreus repente
mollitur, mutato animo sacerdotem adijt, ibi
abiectis armis confitetur, & ex diuina prou-
identia in eundem sacerdotem incidit, ad quem
paulo ante nutrix accesserat, à quo declinatus
redijt cum nutrice in gratiam. eam domum
reducendam domesticis; virum eius benigne
euratum agrestibus præposuit rebus, periculo à
Deipara in emolumentum verso. hæc Turfell.
lib. 5. cap. 27.

REGIS ARAGONIÆ, ET COMITIS

S. A. g. dij discordia per Deipara ima-
ginem composita.

28 **A**D hominum conuersionem spectat a-
nimorum dissidia præsertim inter mag-
nates è medio tollere, & ad mutuam pacem,
charitatemque eos reuocare; cum hoc malû
non tantum dissensionis, capita: verum etiam
eorum cognatos, amicos, & affectas illigare,
cædibusque, & alijs peccatis viam aperire so-
leat, quare Virgo sanctissima vera illius, qui est

Beluacem
S. Anton.
Regis A-
ragonie
dissensio
cui Comita
S. Aegidij
per Deipa-
ra sedare

Pax nostra Genitrix pacem inter discordes re-
format huius memorabile exemplum hic ac-
scribam, ex Vincentio in spec. hist. lib. 29. c. 27.
cui consentit S. Antonius 2. par. hist. num. 17
cap. 9 §. 27.
Circa annum Domini 1187, magna inquit
dissensio fuerat ex longo videlicet tempore in-
ter ipsum Regem Aragonensium, & Comitem
S. Aegidij Raimundum, quæ cum nulla ratio-

nè pacificari posset, euidam pauperi Durando
nomine Deus apparuisse fetur in Vrbe Ani-
censi, quæ nunc Podium dicitur, eique tradi-
disse cedulam, in qua erat Imago B. Mariæ
Virginis in throno sedentis, tenens in manibus
pueri Jesu Imaginem, & in circuitu impres-
sam huiusmodi similitudinem: *Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi dona nobis pacem.* Quod
audientes Principes cum vniuersis populis a-
pud Anitium conuenerunt in Assumptione B.
Virginis. Tunc illis Vrbs Episcopus cum Cle-
ro, & populo pauperem illum carpentarium in
edito ponentes intentissime audierunt; eoque
mandatum Domini de pace reformanda inter
eos audacter referente, & cedulam cum Imagi-
ne B. Virginis, pro signo omnibus ostendente,
vocem cum lachrymis eleuantes mente prom-
ptissima se pacem seruatuos, sub iuramento
promiserunt. In signum autem seruandæ paci-
cis prædictum sigillum B. Virginis in stanno
impresum, ac pectori superpositum cum cap-
utij lineis albis admodum scapularis albo-
rum Monachorum factis, semper portau-
erunt, & quod mirabile est, omnes huiusmodi
capitum cum signo portantes in tantum
secuti erant, quod si quis fratrem alterius ali-
quo casu interfecisset, & frater superstes fratri-
cidam cum signo iam dicto occurrentem vi-
deret, statim morte fratris obliuioni data in
osculo illum cum lachrymis recipiebat, & in
propria domum inducens, victui necessaria
ministrabat, hæctenus Vincentius.

PVELLA QVEDAM IVDÆA DEIPA-
ra auxilio ad Christi fidem con-
uersa.

29 **T**HOMAS Cantipratensis lib. 2. apum
cap. 29. par. 14. puellæ cuiusdam Iudææ
conuersionem Deiparæ ope factam narrat.
Hæc Rachel vocata Coloniae quinquennis in
parentum Iudæorum domo ad Christianos af-
feci cœpit, & B. MARIÆ nomen magna cum
læticia audire gestiebat, ideoque de mensa
parentum panem latenter acceptum pueris
mendicis Mariæ nomen vsurpantibus ero-
gabat. Deinde Louanium cum parentibus
ueniens à quodam Presbytero Reinerio fi-
dei Christianæ articulos clam selquianni
spatio est edocta, quos tanta aueritate ex-
cipiebat, vt Ranerius, & quædam alia pia mu-
lier vix eius desiderio satisfacere possent, pa-
centes rem subodorati, eam ultra Rhenum
mit-

Inimicitia
per Deipa-
ram com-
posita.

Cantipra-
tensis.
Iudæa pu-
erula
Deipa-
ra auxilio
ad Christi
fidem con-
uersa.

mittere statuerant à sponso arctius conseruandam, quod puella cum lachrymis Presbytero indisauit, adiecitq; si eam saluam vellet, vt eadem nocte ipsam raperet, & Christianam efficeret. iussit igitur Presbyter eam ad se summo mane venire; cumq; illa vesperi membra sopori dedisset, vique ad matutinum tempus iacuit, eius quod cum Presbytero condixerat penitus obliuiscit: ei ergo dormienti astitit Deipara in veste candida, virgamq; splendidam illi porrigens dixit: *Surga Catharina, & iter arripis; gratus enim tibi restat via.* Rachel virgam præhendere credens è lecto cecidit. quare expergefacta surgens è strato adiuuit Presbyterum, à quo ad monialium eorum nobium Ordinis Cisterciensis, quod Pratum Dominicum dicebatur, dimidia leuca à Louanio disunctum deducta, ibique cunctis gaudentibus baptizata, nomen Catharinæ à Dei matre ei impositum sumpsit, & illico sanctimonialium habitu est induta. Parentes verò eius tristes maximo opere apud Episcopum Leodiensem, & Honorium III. summum Pontificem laborarunt, vt propter ætatis defectum vique ad duodecimum annum in domo parentum esset, vbi hac ratione eius constantiam labefactare possent: nec deerant aliqui aduocati potentes pecunia persuasi, qui eis fauebant. sed ipsa septennis coram Episcopo causam suam, ita sapienter, & constanter egit, vt aduersarios omnes confuderit, & ad cœnobium fuerit remissa. Deinde parentes submitserunt ludæum adolescentem, qui simulans se Christi fidem amplecti baptizatus est, petebatq; enixe, vt liceret cum ea quasi cognata de rebus fidei agere: illa verò sicte illum accedere, cognoscens nulla ratione adduci potuit, vt illi ne vnum quidem verbum loqueretur, qui tandem ad vomitum redijt. Quo verò tempore alix moniales à parentibus, & propinquis inuiscebantur, hæc ad Deiparæ Imaginem accurrebat, eique dicebat: *Ego pauper-sula pupilla, & indigna ad te Dominam meam, & cognatam accedo, tu sola præ omnibus esto mihi refugium, & solacium.* Hæc omnia ex eiusdem Catharinæ ore se accepisse, testatur Thomas Cantuariatensis loco citato, additq; eam tanta potitiam gratia, vt nihil illa sereniùs videri possit.

tem à Deipara admonitos, vt Christiana sacra fusciperent; qua voce emollita eorum obstinatione Christi sacra amplexi sunt. Horum exempla in Annalibus Societatis plurima inueniantur, quæ breuitati consulentes omitti mus.

REGIS MANOPOTAPÆ PER

Deiparam ad Christi fidem conuerso.

30 **C**ONSALVVS Sylueria Societatis Iesu Sacerdos Lusitanus Comitis Sortellæ filius, non minus vitæ sanctitate, virtuteq; præstans, quam generis claritate conspicuus, circa initium anni 1560. cum socijs duobus Goa discessit in Regna Æthiopum, quæ dicitur Inhambani, & Manopotapæ, iuxta Bonæ spei promontorium inter Mozambicum, & Sopalam, vñ nationibus illis Euangelium nunciaret. Inhambanem vbi peruenit in Vrbē Regia Tonge Regem, vna cum vxore, sorore, liberis, cognatis, Regniq; procenibus, populo denique toto intra paucos dies magna omnium lætitia sacro fonte lustrauit: socijsq; apud Regem Christianæ rei causa relictis Manopotapam cum sex Lusitanis ire pergit, multisq; in itinere superatis difficultatibus tandem peruenit ibi repudiatis, quæ illi aduenienti Rex transmiserat muneribus ingenti nimiorum auri pondere, bobusq; permultis, ac feruorum famulatu, ad Regem se contulit: Rex admiratus tantum in Consaluo rerum mundi contemptum magna gratulatione, & honoris significatione eum excepit. cui Consaluus perelegantem Deiperæ Imaginem, quam in tabula depictam ex India aduexerat, dono dedit, monens esse effigiem Genitricis Dei, in cuius potestate sunt omnes totius Orbis Reges, Rex eam veneratus, per eundem Consaluum in Regio cubiculo preciosis peristromatis ornato, quasi in quodam sacello collocandam curat. Noctibus deinceps circiter quinque Regina Cœli ea ipsa specie, quam tabula ostendebat, diuina circumfusa luce, suauiq; splendore fulgens augustissimo simul, ac iucundissimo aspectu dormienti Regi astitit, quod ille matri narrabat rei nouitate vehementer attonitus, aitq; Consaluo se mirum in modum augi, quod sermonem Reginae eius, quæ secum singulis noctibus loqueretur, non intelligeret. Cui

plures Deiparam monitu ad fidem Catholicam conuersi.

Consaluus Sylueria è Societ. Iesu postquam Regens Inhambanes. & Manopotapæ ad Christi fidem è conuersus, per eadem fide singularis occubuit.

Manopotapa Regi Deiparam apparet.

Mahometani, Ethnicos in sua perfidia ante pertinaces per quic-